

РЕШЕНИЕ

№ 18421

гр. София, 29.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2455** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на "ФРЕШ ФРУТ ВВ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], чрез адв. З. от АК - Б., срещу Решение № 182/14.01.2025г. на СРС, НО - 99-ти състав, по а.н.д.14908/2024г., с което е потвърдено наказателно постановление №126/2024 от 28.05.2024г., издадено от председателя на Патентното ведомство.

В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, в писмено становище поддържа касационната жалба. .

Ответникът – председател на Патентното ведомство, чрез юрк. Б., оспорва касационната жалба в писмен отговор, а в ход по същество поддържа доводите в отговора и неоснователност на същата. Излага доводи, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, позовава се и на данни от досъдебното производство - съдебно-маркова експертиза и представени доказателства, че иззетите стоки са и фалшиви. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на

касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Софийски районен съд, въз основа на събраните по реда на НПК доказателства, е установил следната фактическа обстановка: При преглед на пр.пр. №4494/2023г. по описа на РП – Б., ТО С. , постъпила в патентното ведомство на 05.04.2024г. е установено, че на 25.05.2023г. при извършена проверка от служители на РУ С. в търговски обект – магазин в [населено място], ул. македония, район ж.п.гара, стопанисван от дружеството „ФРЕШ ФРЕТ ВВ“ ЕООД, се предлагали за продажба 15 броя омекотители, означени със знаци LENOR, 1304 броя течни перилни препарати, означени със знаци ARIEL, LUMINOUS HD CLEAN и ARIAL ALPINE, за които стоки не били представени документи, удостоверяващи съгласието на притежателите на регистрираните марки или на друго лице, придобило по законен ред правото да ги използва в търговската си дейност по смисъла на чл.13 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО). Част от стоките били иззети с протокол от проверяващите, а останалите оставили на отговорно пазене. Назначената експертиза в хода на досъдебното производство установила, че задържаните стоки са идентични със стоките, за които били регистрирани марките, а поради идентичност на знаците, с които са означени стоките с регистрирани марки, както и поради идентичността им с тези от клас 3 на МКСУ, за които са регистрирани марките, съществувала вероятност за объркване на потребителите относно действителния произход на стоките – че същите се предлагали с цел продажба от или със знанието или под контрола на действителния притежател на марките. С постановление от 20.03.2024г. на прокурор при РП Б., ТП С., наказателното производство било прекратено, поради извода, че предлаганите стоки имали сходни белези с оригиналните опаковки и давали възможност за объркване на потребителите, липсвало съгласие на притежателите на марките, не било доказано от субективна страна престъпление по чл.172б, ал.1 НК. Препис от постановлението за прекратяване е изпратено на Патентното ведомство. С оглед на резултатите от проверката, служител при последното - свидетелят М., състави акт за установяване на административно нарушение, № 9/390.04.2024г. срещу дружеството за нарушаване на чл.127, ал.1 ЗМГО, актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел, като преди това била отправена покана до дружеството негов представител да присъства на съставянето на акта, но такъв не се явил в патентното ведомство. Актът бил връчен на 09.05.2024г. на упълномощено лице и подписан без възражения. Въз основа на АУАН, е издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което за нарушение на посочената разпоредба – чл.127, ал.1 вр. чл.13, ал.2, т.2 вр. чл.13, ал.1, т.2 ЗМГО, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 19 000 лв. на основание чл.127, ал.1 ЗМГО. И на основание ал.5 от същата разпоредба, в полза на държавата са отнети 15 броя омекотители, означени със знаци LENOR, 1304 броя течни перилни препарати, означени със знаци ARIEL, LUMINOUS HD CLEAN и ARIAL ALPINE и P&G, като предмет на нарушението.

От фактическа страна СРС е приел за безспорно установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, , както и от свидетелските показания на М. и Братов – органи при Патентното ведомство, от приложените писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК. Съдът е обсъдил подробно свидетелските показания и изложил съображения защо кредитира същите. Също е обсъдил подробно възраженията на дружеството, съвпадащи по същество с изложените в касационната жалба и аргументирано е отхвърлил същите като неотнормирани. Прието е, че няма

представени доказателства стоките да са закупени от официален представител на марките, както и от дружество, притежаващо съгласието на притежателите на марките.

От правна страна районният съд приел, че АУАН и оспорваното НП отговарят по форма и съдържание на изискванията на изискванията на чл. 42, и чл. 57 ЗАНН. И двата акта съдържат по идентичен начин изчерпателно описание на констатираното нарушение, включително мястото и времето на извършването му, съответствие между фактическото описание на нарушението и неговата правна /цифрова/ квалификация. Обсъдил е и аргументирал допуснатата фактическа грешка - годината на съставянето му, като е приел реалната дата на съставянето му според останалите доказателства за последователно осъществените процесуални действия. Обсъдено е подробно и спазването на сроковете за издаване на НП, като е прието, че не е допуснато нарушение.

Също СРС е приел и съставомерност по посочената като нарушена разпоредба, както и правилно приложение на санкционната норма. Въз основа на категорично установеното от обективна страна, че в търговския обект на дружеството са открити процесните стоки, идентични със стоките от клас 3 на МКСУ, които са се използвали за търговската му дейност, като са предлагани за продажба и са се съхранявали с тази цел, без съгласието на притежателя на марките „Т. Р. & SAMBLE С.“ – САЩ, е приел и неизпълнение на задължението по чл.13, ал.2, т.2 вр. чл.127, ал.1 ЗМГО. В мотивите на съдебното решение въззивният съд е изложил подробни съображения и по наведените в касационната жалба идентични доводи и приел материална законосъобразност на НП, също и по мотиви, че не са налице основания за преквалифицирането на случая като маловажен. СРС е формирал извод, че НП е издадено в съответствие с изискванията на материалния закон, в това число и чл.127, ал.5 ЗМГО относно конфискуването на стоките и при съобразяване на процесуалните правила и потвърдил НП.

Доводите, изложени в касационната жалба са за приложението на чл.28 ЗАНН и да бъде отправено предупреждение или да бъде отменено НП като бъде намален размера на санкцията. Останалите твърдения в касационната жалба са по фактите, относими към чл.13, ал.1, т.2 ЗМГО , по съображение, че само част от стоките са иззети и тествани. Изложен е и довод, че липсвали вредни последици и смекчаващи отговорността обстоятелства, незначителна обществена опасност на нарушението, още административно-наказващият орган следвало да приложи чл.28 ЗАНН.

Доводите на касационния жалбоподател, подробно обсъдени и в мотивите на съдебното решение, са неоснователни, за което касационната инстанция препраща към мотивите на първоинстанционния акт по реда на чл. 221, ал.2 АПК.

Доводът за налагане на санкция в минимален размер от 3 000 лв. също е необоснован, както е изложил СРС, касае се за значително засягане на охраняваните със ЗМГО обществени отношения. Общата стойност на продаваните стоки без съгласие на притежателя на марката – 54 013,80лв., съпоставена и с броя на стоките, иззети от проверяващите – 1319 броя, са обстоятелства утежняващи отговорността. При съпоставяне на стойността на стоките с размера на наложената санкция 19 000 лв., съотношението е почти 3 към 1, което не е непропорционално, предвид значителните отегчаващи обстоятелства. Не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, в касационната жалба са изложени бланкетни доводи без конкретни факти по този въпрос. В НП са изложени също съображения за размера на санкцията съпоставена със стойността на стоките и броя им, както и, че не е необходимо нито доказването, нито настъпването на вреди за ангажиране на отговорността за нарушението по чл.127, ал.1 вр. чл.13, ал.2, т.2 вр. чл.13, ал.1, т.2 ЗМГО. Поради значителните отегчаващи отговорността обстоятелства, правилно е приетото, че въпреки неустановените предходни нарушения и за отправяно предупреждение към нарушителя по чл.28,

ал.1 ЗАНН, преценени в своята съвкупност, не позволяват нарушението да се квалифицира като маловажен случай. Преценен с оглед на всички обстоятелства, размерът на санкцията не е прекомерен, ще постигне и целта освен санкция за конкретното нарушение, и за възпиращ и превантивен ефект за бъдещи нарушения.

С оглед изложеното, не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН за отмяна на съдебното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 100 лв., съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сумата е дължима по бюджета на Патентното ведомство.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София - град, XXVI касационен състав,

. Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 182/14.01.2025г. на СРС, НО - 99-ти състав, по а.н.д.20241110214908,

ОСЪЖДА "ФРЕШ ФРУТ ВВ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], да заплати по бюджета на Патентното ведомство сумата от 100 лв. (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.